

ČASOPIS PRIEVIDZSKEJ FARNOSTI
BARTOLOMEJ

ROČNÍK XIV.

ČÍSLO 2

FEBRUÁR 2006

**Encyklika DEUS CARITAS EST - Rozhovor s p. Murkovou
Deň zasvätených 2.2. - Deň chorých 11.2. - Rok v CPR**

Benedikt XVI.: DEUS CARITAS EST – BOH JE LÁSKA

Vatikán: V tlačovom stredisku Svätej Stolice Sala Stampa bola v stredu 25. 1. 2006 zverejnená prvá encyklika pápeža Benedikta XVI. s názvom Deus caritas est – Boh je láska. Dokument predstavili predseda Pápežskej rady pre spravodlivosť a pokoj, kardinál Renato Martino, prefekt Kongregácie pre náuku viery, arcibiskup William Levada a predseda Pápežskej rady Cor Unum, arcibiskup Paul Cordes. Kardinál Martino v úvode tlačovej besedy povedal:

„Som osobitne rád a poctený, že sa môžem zúčastniť na prezentácii tejto prvej encykliky Svätého Otca Benedikta XVI., ktorá ponúka hlbokú úvahu o kresťanskej láske, čo sa týka jej filozoficko-teologických, duchovných, pastoračných a eticko-kultúrnych aspektov. Túto encykliku možno nepochybné definovať ako programovú, pretože pápež ňou pozýva všetkých, aby vstúpili do podstaty kresťanskej viery, ktorou je láska – caritas.“

Sv. Otec Benedikt XVI. k tomu povedal: „Nie je to priamo ekumenická téma, ale má v sebe ekumenický podtón, pretože Božia láska a naša láska sú podmienkou jednoty kresťanov a podmienkou pokoja vo svete. V tejto encyklike chcem ukázať tento pojem lásky v jej rôznych rozmeroch. V terminológii, ktorá sa používa v súčasnosti, sa láska často zdá byť veľmi ďaleko od toho, ako rozmýšľa kresťan, keď hovorí o kresťanskej láske. Ja by som chcel ukázať, že ide o jediný pohyb s rozdielnymi rozmermi: že eros, ktorý je darom lásky medzi mužom a ženou, pochádza z rovnakého zdroja a to dobroty Stvoriteľa, ako aj možnosť lásky, ktorá sa vzdáva seba v prospech

druhého, že eros sa premieňa na agapé v tej miere, v akej sa dvaja skutočne milujú a jeden z nich už viac nehladá samého seba, osobné potešenie, slasť, ale hľadá predovšetkým dobro druhého. A tak sa tento eros premieňa na lásku – prostredníctvom cesty očistenia a prehĺbenia sa potom otvorí vlastnej rodine, otvorí sa veľkej rodine – spoločnosti, rodine Cirkvi, rodine sveta.

Chcem poukázať aj na to, že osobný akt lásky, ktorý pochádza od Boha – ktorý je jedinečným aktom lásky – sa musí vyjadriť aj v Cirkvi a organizácii. Ak je skutočne pravdou, že Cirkev je vyjadrením lásky, ktorú má Boh voči ľudskému stvoreniu, musí byť tiež pravdou aj to, že základný prejav viery – ktorá tvorí a zjednocuje Cirkev a ktorá dáva nádej na večný život a prítomnosť Boha vo svete – musí byť láska. A táto tzv. „caritas“ nie je iba čistou organizáciou, ako iné humanitárne organizácie, ale vyjadrením najhlbšieho aktu osobnej lásky, ktorú Boh stvoril v našom srdci a ktoré je odrazom toho aktu, ktorým je Boh a to nás robí Božím obrazom.“

Pápež Benedikt XVI. sa 23. januára 2006 zúčastnil na kongrese, ktorý zorganizovala Pápežská rada Cor Unum vo vatikánskej Synodálnej aule. Jeho tému vyňali z Listu sv. Pavla Korintňanom: „...Ale najväčšia z nich je láska“.

Vo svojom príhovore sa Svätý Otec sústredil najmä na svoju prvú encykliku Deus caritas est.

„Kozmická cesta, do ktorej si Dante vo svojej 'Božskej komédii' želá zapojiť čitateľa,“ začal Benedikt XVI., „sa kon-

čí pred večným svetlom, ktorým je sám Boh, pred svetlom, ktoré je súčasne 'tou láskou, ktorá hýbe Slnkom a inými hviezdami'.

Boh, ktorý sa objavuje v Danteho strednom kruhu svetla, „má ľudskú tvár a môžeme dodať, ľudské srdce. Danteho vízia ukazuje kontinuitu medzi kresťanskou vierou v Boha a výskumom založenom na rozume ... súčasne sa tu však objavuje novinka, ktorá presahuje každý ľudský výskum: – novinka lásky, ktorá prinútila Boha vziať si ľudskú tvár, vziať si telo ... 'eros' Boha nie je iba prapôvodnou kozmickou silou, je to láska, ktorá stvorila ľudské bytosti, ktorá sa rozprestiera a zasahuje ich.

Slovo 'láska' je dnes už také opotrebované, že sa ho človek takmer bojí vysloviť. Napriek tomu, ... je výrazom prapôvodnej skutočnosti, ... a my ju musíme znovu získať naspäť, ... aby osvetľovala naše životy. ... Toto vedomie je to, čo ma podnietilo zvoliť si lásku za tému mojej prvej encykliky. Chcel som sa pokúsiť vyjadriť pre našu súčasnú dobu niečo, čo Dante zhrnul vo svojej vízii. “

Viera by sa mala stať „víziou, ktorá nás premieňa. Chcel som osvetliť ústredné postavenie viery v Boha, v toho Boha, ktorý prijal ľudskú tvár a ľudské srdce. – Vo veku, v ktorom ... sme svedkami potupovania náboženstva až po zbožšťovanie nenávisťi, ... cítime potrebu živého Boha, ktorý nás miloval dokonca až po smrť. Takto sa v tejto encyklike témy Boh, Kristus a láska zlievajú do jednej ústrednej línie usmerňujúcej kresťanskú vieru.

Prvé čítanie encykliky by mohlo snáď zanechať dojem, že je rozdelená na dve časti, ktoré majú málo spoločné – na

prvú teoretickú časť, čo rozoberá podstatu lásky a druhá časť, čo sa zaoberá láskou k blížnemu a charitatívnymi organizáciami. Napriek tomu ma zaujímal práve jednota týchto dvoch tém – iba ak ich vidíme ako jeden celok, dokážeme ich správne chápať.

Na základe kresťanského obrazu Boha bolo potrebné ukázať, ako bol človek stvorený k láske a ako je potrebné túto lásku, ktorá sa spočiatku javí predovšetkým ako 'eros' medzi mužom a ženou, vnútorne transformovať na 'agape', na odovzdávanie seba iným. Na tomto základe bolo potrebné vysvetliť, ako je podstata lásky k Bohu a iným, ... srdcom kresťanského života, plodom viery. Potom v druhej časti bolo potrebné osvetliť, že úplne osobný akt 'agape' nemôže nikdy zostať čisto individuálnym aktom. Musí sa stať zásadným aktom Cirkvi ako spoločenstva – inými slovami potrebuje aj inštitucionálnu formu, ktorá nachádza výraz v činnosti spoločenstva Cirkvi,“ povedal Svätý Otec a na záver dodal:

„Cirkevná organizácia lásky k blížnemu nie je formou sociálnej pomoci, náhodným dodatkom k realite Cirkvi. ... Je skôr súčasťou povahy Cirkvi, ... a musí nejakým spôsobom zviditeľňovať živého Boha. ... Jav trpiaceho človeka sa dotýka našich srdc. Ale záväzok lásky k blížnemu má hlbší význam, ktorý ďaleko presahuje jednoduchú filantropiu. Je to sám Boh, kto nás povzbudzuje z nášho najhlbšieho vnútra, aby sme zmierňovali biedu. ... je to on sám, koho vnášame do trpiaceho sveta. Čím uvedomelejšie a zreteľnejšie ho budeme prinášať ľudom ako dar, tým účinnejšie bude naša láska meniť svet. “

Spracoval podľa TK KBS J.B.

DNES NA SLOVÍČKO S NAŠOU RUŽENČIARKOU, TETOU MÁRIOU MURKOVOU

Už od začiatku nášho stretnutia bolo jasné, že toto nebude „klasický“ rozhovor s osobnosťou, ako inokedy. Vrúcna láska k Bohu, radosť z modlitby z pani Murkovej vyžaruje naokolo. Jej obdivuhodný vnútorný elán chytí každého, kto sa nechá s láskou vtiahnuť do jej sveta modlitieb.

Z rozprávania tety Murkovej

Teta Murková čoskoro oslávi 95 rokov. Narodila sa 9.4. 1911. Pochádza z 12 detí, žijú ešte dve. Sestra Pavla a ona. „Viete“, rozhovorila sa teta, „k Bohu sa pobrali už aj moji traja synovia i manžel a mne zostala nádej na stretnutie s nimi, veď mám ešte dve nevesty, tri vnúčatka, šesť pravnúčat s rodinami; a ako ich len mám všetkých rada. Tutohľa modlitbou ruženčeka ich pozdravujem každý deň, aj na mojich nebohých pamätám, veď sú už tam hore. Aj moja nevesta Vlastinka keď ide do obchodu, posielam za ňou vždy archanjela Michala sotva berie kapsy do obchodu. Viete to je tak. Anjel zostáva so mnou a ide aj s ňou. Čo by som si počala bez nej, keby ju neochránil?“ štebotala teta Murková. „A keď aj

S úsmevom otvorila dvere nevesta pani Márie Murkovej - Vlastička. V kuchyni ma privítala rozžiarená tvár tetušky ako sme ju zvykli volať a silným stiskom mi zovrela obe dlane a objala ma. S radosťou zvolala: „Pred chvíľou mi doniesli až domov sväté prijímanie, môžem si viacej priat?“ To všetko som už vedela, pretože pri vchode sme sa pozdravili s pánom Gašparikom, mimoriadnym rozdávatelom Eucharistie. Všimla som si, že poblíž tety na stole boli položené slúchadlá a v rukách žmolila ruženček. Hneď po zvítaní sme sa pomodlili.

prídu na mňa pokiaľ pokiaľ, hneď ich odovzdávam svätému Michalovi archanjelovi – on je na to odborník.“

Teta Murková, a čo robievate celé dlhé dni?

„Odvtedy, čo mi odrezali nohu, vari je to aj päť rokov, iba sedím, pospím si a modlím sa. Sedím a nevesta ma obskakuje.“ „Ale to nie je pravda!“ skočí do reči nevesta a usmieva sa. „Veď pred obedom mi šúpete zeleninu, zemiacky okrajujete...“ „No dobre teda, keď je tak.“ Nebráni sa starká a pokračuje: „Ráno keď vstanem, pozdvihnem oči k nebu a modlím sa k Duchu Svätému, aby mi posvätil rozum aj všetkým ľuďom na svete, aby bola Božia pomoc medzi nami. Potom sa modlím za Svätého Otca, potom mi idú do modlitby kňa-

zi, bohoslovci i sestričky. Jóóój a tiež za rádio Lumen!“ Zvolala starká a chytila do rúk sluchadlá. „Veru, cez toto čo tu vidíte, po celý deň počujem otcov biskupov, dokonca otec biskup Galis ma bol aj navštíviť a dostala som požehnanie! Potom počúvam pána Holbičku, Katku Džubákovú, obidve Zuzky aj Popálenú, Stanka Kocúra. Tiež sa teším Mariánskym púťam v Prievidzi a teraz bez nohy ma vozí na vozíčku nevesta na svätú omšu. Za všetko všetučko vždy poďakujem Pánu Bohu. Aj za dobré aj za zlé. Každé ráno, keď ma nevesta oblečie a pomodlím sa, prejdem sa za pomoci nevesty, naraňajkujeme sa a zase sa modlím. Rada sa modlím aj za misionárov, aby mohli vydržať tie ťažké misie, za pátrov, za lekárov. Veľmi rada som v živote pomáhala chudobným a tým, čo nevládali. Aj ja keď som mala ešte obe nohy, vždy som dokrivila na svätú omšu. Ďakovala som Bohu, lebo mi dal do života silu a zdravie aby som pomáhala tým, čo to potrebovali.“

Teta, čo vám dala do života Panna Mária?

„Matka ma v celom mojom živote brala pod ochranný plášť a priniesla ma všade, kde to bolo treba v jej ochrane. Vždy som ju prosila o zdravie, aby som vládala do toho kostolíka aspoň chodiť. Rada

som chodila na litánie, akosi som to vedela všetko stihnúť s jej pomocou. Keď už som v živote vôbec nevládala, tak som vedela povedať - Pane Bože, Ty to všetko vidíš, daj mi silu - a odovzdala som sa do vôle Božej. Keď som mala úraz na križovatke, povedali mi: idete do nemocnice! A načo? – pýtala som sa. Ved' sa necítim chorá, mám len zlomené rebro.

Keď som chodila len do druhej triedy ako dieťa, vtedy boli školy maďarské, zúrili všade mor a veľa ľudí zomieralo. Aj ja som ochorela a lekár našim povedal: -Tá vydrží sotva dva týždne, pripravte ju na to najhoršie.- A pozrite, som ešte tu, žijem. Boh ukáže na človeku veľké milosti, ľudské slová sú nič, víťazia Božie! A viete čo? Ja keď si pospím, naobedujem sa, ešte si dáme s nevestou aj kávu s mliečkom. Potrénujeme, pocvičíme, prežijem pokojné dni. Hlavne tá svätá omša na rádiu Lumen ma veľmi povzbudí.“

Striedate modlitby, teta, alebo používate vlastné slová?

„V pondelok sa modlím litánie k všetkým svätým a ku svätým Košickým mučeníkom, ďakujem denne Bohu a takto idú naše dni. V utorok sa modlím k Božiemu milosrdenstvu, v stredu k svätému Jozefovi, vo štvrtok k Božskému Srdcu Ježišovmu, v piatok k umučeniu Pána a litánie, v sobotu k Matke ustavičnej pomoci a v nedeľu viac k Duchu Svätému.“

„Ak môžem spomenúť, rada som sa chodila modliť k zosnulým na cintorín. Dokonca ma aj volávali pomodliť sa keď niekto zomrel.“

Pani Murková mali ste aj iné záujmy?

„Celý život som rada upratovala a čistila okolie kostola. Kostol to bolo moje. Keď boli Vianoce, ráno som vždy sprá-

vila veniec aj na Najsvätejšiu Trojicu na námestí, pekne som spravila veniec aj pred kostol Panne Márii. Každý rok som to rada robila.“ Pani Vlasta mi pošuškala, že je stále evidovaná ako horliteľka ruže číslo dve. Starkej sa rozziarili očká. „Veru som horliteľkou ruže od 25. roku svojho života a modlím sa ruženec veľmi rada po celý život. Keď som bola mladšia, v nedeľu sme zostali dlhšie v kostole a vyspevovali sme hodinky Panny Márie. Bolo to niečo, ako spievanie vešpier.“

Spomeniete si na svoje priateľky?

„Všetky som mala rada. Oni utekali za mnou. Chodili si pre cedulky ku mne ako k horliteľke. Ktorá prišla, tá si vytiahla číslo a ten ruženec sa modlila. Keď som bola slobodná, rada som si išla s nimi zatančiť do Katolíckeho domu.“

Váš najkrajší deň bol ktorý?

„Keď dostanem môjho Ježiša do srdca.“

A najbolestnejší deň?

„Mala som veľmi dobrého muža. Keď mi však zomrel, povedala som - poručeno Pánu Bohu. Pán Boh to tak chcel.“ Nevesta však dodala. „My sme plakali a starká vo veľkej duševnej sile nás napomenula a prikázala: - Čo plačete, ideme sa modliť! - najprv sa modlila sama pri nebohom a až potom sme sa my pridali k modlitbe.“ „Tiež som prežívala bolesť, keď mi zomreli synovia.“, dodala starká.

Chýba Vám niečo?

„Nie. Mám Pána Boha, Pannu Máriu a modlitbu. Sväté omše a mojich milých,

ktorí zostali. Veľmi sa modlím, aby boli nevesty zdravé a hlavne Vlastička, ktorá sa o mňa stará, aby mi mohla pomáhať, lebo ju mám veľmi rada. Veru nie všetky dni bývali bez problémov. Boli aj dni ťažké, plné nezhody. Ja som opatrovala neveste tri deti a ona mi to teraz vracia. Som jej veľmi vďačná za opateru. Aj Pánu Bohu ďakujem za ňu. Ďakujem aj ľuďom, ktorí sú ku mne dobrí, poznáme sa a pozdravujem ich. Prajem im tiež, aby sa držali, aby všetko, čo videli zlé u svojich, napravili na dobré.“

Slovami vďaka nešetrila ani nevesta. „Nie vždy som bola silno veriaca. Moju hlbšiu vieru vymodlila moja svokra. Po rokoch, keď som bola raz v kláštore na omši pre prvoprijímajúce deti, preplakala som celú omšu. Vedela som, že si ma objal Ježiš, bolestne, ale milosrdne. A tak mocne som zatúžila po ňom, že ma vypočul. Manžel bol veľmi statočný a obetavý otec. Až po jeho smrti som sa vrátila k sviatostiam.“

V rádiu Lumen práve začala svätá omša. Pani Murkovej nasadila nevesta slúchadlá a teta začala spievať so žalmistom „Pán je môj pastier, nič mi nechýba.“

Pani Murkovej ďakujeme za dôveru, v ktorej nám vydala svedectvo svojho života, veľa spomienok a hlavne za jej silu viery, ktorú stále šíri okolo seba a s láskou rozdáva.

Rozhovor pripravila Anka

Účastníci Kristovho utrpenia majú vo svojich trápeniach zvláštny podiel na nekonečnom poklade vykúpenia sveta a môžu sa oň deliť s ostatnými. Čím viac je človek ohrozený hriechom a čím viac ho spútvajú jeho previnenia, ktoré so sebou nesie dnešný svet, tým väčší je aj význam ľudského utrpenia. ... Cirkev preto pozerá na všetkých trpiacich bratov a sestry ako na rozmanitých nositeľov svojej nadprirodzenej sily.

Ján Pavol II.

Aká veľká je Božia láska?

Jednému rybárovi zomrela žena. Mali malú dcéru, o ktorú sa teraz staral sám. Keďže ju nechcel nechať doma samu so svojim zármutkom, zbral ju na rybačku. Stále viac a viac sa vzdŕaľovali od pevniny, až videli okolo seba len široké more a oblohu. Smutní, že stratili man-

želku a mamu, obaja mlčali a pozorovali nekonečnú diaľku mora a oblohy, ktoré ich obklopovali, zakiaľ čo sa ich loď pomaly plavila ďalej. Po chvíli sa dievča opýtalo tichým hlasom: „Má nás Boh tak rád, ako sme my dvaja mali radi mamu?“ „Áno, samozrejme,“ povedal rybár. „Božia láska je to najväčšie, čo jestvuje na celom svete.“ „A aká je veľká?“ chcelo vedieť dievča. Rybár chvíľu mlčal a potom odvetil: „Pozri sa na more a oblohu. Pozeraj sa aj ďalej, ako vieš a tak vysoko a hlboko ako len dokážeš. Božia láska nás obklopuje viac ako všetka voda, ktorú vidíš svojimi očami. Siahla vyššie ako obloha nad nami a hlbšie ako všetky hlbiny mora, po ktorom sa kľže naša malá loď.“ Dievča mlčalo, snažilo sa pochopiť túto obrovskú záhadu. Pomaly jej z očí vytryskli slzy. Rybár ju vzal do náručia a chcel ju utešiť milým slovom. Tu sa malá rozžiarila, objala svojho otca a povedala: „Veď je to nádherné, my sme v strede tejto lásky.“

Príbeh je z knihy **napríklad ty** (str.20)

Dobrá novina 2005

66 565,- Sk!

To je suma, ktorá sa vyzbierala počas koledovania vo farnosti Prievidza – mesto.

Poďakovanie patrí všetkým, ktorí prispeli akoukoľvek čiastkou a samozrejme aj pomocou pri koledovaní. Všetci tak naplnili slová listu sv. Pavla Korinťanom, že láska je dobrotivá a nie je sebecká. (porov. 1Kor 13, 1-13)

2. február - Deň zasvätených

Pastorácia povolání na Slovensku

Cieľ pastorácie povolání. Je to služba človeku, aby vedel rozpoznať Boží plán v jeho živote, aby spoznal svoj osobný projekt k svätosti!

Pastorácia povolání patrí medzi prednostné poslania Cirkvi. Je základnou charakteristikou pastorácie mládeže – je jej chrbtovou kosťou.

Situácia mladých ľudí v spoločnosti

Žijeme v dramatických časoch, v ktorých sa stále niečo mení. Zmeny najviac zasahujú mladých ľudí. Tí vyrastajú v nefunkčných rodinách, často bez potrebného citového zázemia. Vládne kultúra narcizmu, konzumizmu, relativizmu, straty identity, situačnej etiky, prodrogovej kultúry... Kultúrne vzorce sa menia a je tu veľa chaosu. Hľadajú sa nové horizonty! Demografický vývoj na Slovensku je nepriaznivý (rodí sa o polovicu menej detí, než v roku 1990), mnohí sa vysťahovali za prácou mimo republiky...

Vplyvom médií, rôznych ponúk musíme konštatovať, že vo všeobecnosti klesá duch zbožnosti. A kde nie je zbožnosť, klesá láska k Ježišovi i ochota obetovať mu svoj život... To všetko negatívne ovplyvňuje mladých pri ich rozhodnutí sa pre duchovné povolanie. Preto nepočítame zo zázračným rybolovom do siete, ale na udicu... Aj popri týchto dramatických zmenách môžeme na Slovensku ešte stále badať u mnohých mladých ľudí záujem o duchovný život. Mladí sa vedia zapáliť, ale sa boja trvalého záväzku na celý život a preto treba povolania vymodliť i vypestovať.

Pre pastoráciu povolání u nás nastáva historický okamih! Pastorácia povolání sa v niektorých miestach na

západe začala vtedy, keď ju už nebolo pre koho robiť. Preto musíme pružne reagovať a brať túto chvíľu, ako výzvu cieľavedome spúšťať nové projekty, využiť synergiu síl v celej Cirkvi na Slovensku.

Kultúra povolání

V základnej odpovedi na vzniknutú situáciu je potrebné predovšetkým oživiť spiritualitu a vytvárať kultúru povolání. Poukázať na vznešenosť i potrebu tejto životnej cesty v spoločnosti. Vážiť si ju a nadchnúť pre ňu široké vrstvy veriacich ľudí! Preto je potrebné zapojiť veriacich do modlitieb za povolania, ukázať radostný štýl kresťanského života, zvýrazniť význam sebadarovania Kristovi... Siat' vízie, nadšenie, vzory, obeť! Informácie je potrebné zosilniť cez všetky dostupné médiá (televízia, rozhlas, internet, noviny, časopisy, bulletiny a inú literatúru.) Platí: Viac informácií, viac slobody pre rozhodnutie. Aj napriek nepriaznivému trendu je potrebné veriť. Veď či Boh dnes nepovoláva? Povoláva, ale tam, kde sa žije povolanie. Našou úlohou je priviesť mladého človeka pred Pána. Sme zodpovední voči nemu, ale nie za neho. Má totiž slobodu, ktorú rešpektuje aj Pán. V pravú chvíľu mu dajme výslovnú ponuku nasledovať Pána zblížšia. Nebojme sa, žeby výzva prišla zavčasu. Skôr sa bojme, aby neprišla neskoro.

„Buďme nároční toho, čo sa týka duchovného rastu mladých a nemajme z toho strach. Nech sa im ukáže cesta ku svätosti. Nech sa rozhodujú robiť vážne rozhodnutia za Ježiša – nech si vedome nacvičujú Jeho postoje.“

Ján Pavol II.

Ecclesia in Europa, 61 – 62

Reflexia a plán duchovných aktivít v pastorácii povolání

Na Slovensku na jeseň v roku 2003 z iniciatívy pátra Jána Kušníra, SVD, sa zapáľilo veľké množstvo rehoľníč, rehoľníkov, kňazov /90/ za pastoráciu povolání. Vznikol **celoslovenský tím pre pastoráciu povolání /CPP/**. Do tohto tímu patrí aj otec biskup Mons. Tomáš Galis. Odvtedy máme pravidelne trikrát do roka stretnutie, kde sú prizvaní aj vzácní odborníci v oblasti pastorácie povolání.

Napríklad v roku 2004 CPP zorganizoval na Donovaloch **týždňový kurz o pastorácii povolání**, s účasťou veľkého počtu rehoľníkov a takmer všetkých otcov biskupov. V roku 2005 CPP sa opäť konal **kurz duchovného sprevádzania** v Dolnom Smokovci.

Od 23. do 29. apríla v tomto roku sa bude konať **kurz o rozpoznávaní duchovného povolania**. Všetky tieto tri kurzy viedli alebo budú viesť španielski kňazi rehoľníci, ktorých rehoľná charizma je pastorácia povolání.

Nedávno vznikli **nové diecézne tímy**, ktoré tvorí päť Bohu zasvätených ľudí z každej diecézy, zodpovedných v diecéze za pastoráciu povolání. Do Banskobystrického diecézneho tímu patria dve rehoľné sestry mariánky, jedna sestra vykupiteľka, jedna sestra saleziánka a kňaz salezián. Plánujeme následné spoločné duchovné aktivity v Banskobystrickej diecéze:

- 24. a 25. marca **duchovnú obnovu** pre dievčatá;

- 9. apríla – **kvetný vikend** – stretnutie mladých z celej diecézy v Banskej Bystrici, chceme sa podieľať na programe;

-14. apríla zorganizujeme v diecéze **celonočné bdenie za nové povolania...** aby boli s Ním...;

- od 1. do 7. mája bude **týždeň modlitieb za duchovné povolania**;

- 3. júna na prvú fatimskú sobotu je už dohodnutá **sv. omša na Starých Horách za nové povolania**

a poobede budú s mladými workshopy;

- Od 10. do 15. júla budú duchovné cvičenia **o povolání v Terchovej pre dievčatá**;

Ako ste mohli sledovať, pastorácia povolání na Slovensku priniesla nový zápal za duchovné povolania na Slovensku. Chceme Vás povzbudiť k modlitbe a k obetám za nové duchovné povolania aj z Prievidzskej farnosti. Tiež k vďačnosti za viacerých zasvätených, ktorí pochádzajú z vašej farnosti a modlitbe za ich vytrvalosť. Ešte raz chceme pripomenúť, že pastorácia povolání je podanie pomocnej ruky mladým ľuďom, aby spoznali, aké je ich životné povolanie. Teda nie je to iba pastorácia duchovných povolání, ale aj do manželstva a iných špecifických poslání. Určite napomáha k osobnostnému rozvoju mladého človeka a v prvom rade mu ukazuje cestu k svätosti.

Tiež chceme poďakovať všetkým rodičom, ktorí nám prejavujú dôveru tým, že posielajú svoje dospievajúce dievčatá na duchovné obnovy, ktoré mávame pravidelne v Cirkevnej základnej škole v Žiari nad Hronom.

S.M. Christiana Števárová, FDC
S.M. Michaela Ševčíková, FDC

Vďaka, Panna Mária Lurdská

Keď nás začne sužovať nejaký neduh, zháňame bylinky, kadejakých liečiteľov a nakoniec konečne pristúpime k návšteve lekára. Ešte aj vtedy sa bojíme, aby sme neprekročili limit maródky, aby sme neprišli o prácu. Ale často sa aj tešíme, že sme sami všetko zvládli... Zabúdame pritom, že Boh o nás vie, a čaká, že ho oslovíme, aby nás vypočul i pomohol v každej chvíli. Veď Pán požehnáva svojou múdrosťou lekárov aj nás samých. On je najvyšší lekár.

Žijú medzi nami

Žijú medzi nami mnohí, ktorí sú poznačení rôznym hendikepom a utrpenie je súčasťou ich života od narodenia. Svoje utrpenie prijímajú ako dar. Veľa ľudí doslova „vyfasovalo chorobu“ po ťažkých haváriách, či následkom ťažkých ochorení, alebo po vyčerpávajúcej, namáhavej práci, ktorá presiahla ich schopnosti. Mnohí chorí si často kladú otázku: Prečo? Prečo práve ja?

Odovzdať svoj kríž

Viacerí veriaci pacienti cez modlitbu v spojení s Bohom dokážu mu odovzdať svoj kríž a tak sa stávajú obetami zmieru za urážky sveta. Sú však aj deti, ktoré navždy zostanú bezbrannými deťmi, nič nechápajúcimi. Rozumejú iba láske, ktorú im cez našu trpezlivosť a obetavosť posielal Boh. Ak pochopíme Boží zámer, dostaneme celkom iný pohľad na nášho blížneho. Nerozlučne k chorým patria ľudia, ktorí s nimi žijú, starajú sa o nich a pomáhajú im. Bývajú to spravidla rodičia, súrodenci, deti, lekári, sestry, sociálni pracovníci a i. Premúdry Ježiš posilňuje silou svojho Svätého Ducha. Na pomoc posielal svoju presväťu matku Pannu Máriu.

V Rodine Nepoškvrnenej privinú každého

Pri spomienke na Lurdsnú Pannu Máriu si môže nejdenný z nás pripomenúť rodinu, ktorú založila Panna Mária cez sestru szatmárku Bernadetu Pánčovú. Je to

RN, ktorá je veľmi blízka chorým a je pre nich povzbudením i pohladením. Človek sa v nej cíti bezpečne aj vtedy, keď ho časť príbuzenstva opustí. Doma mu nerozumejú, či nechcú, alebo sa boja porozumieť jeho utrpeniu. V RN privinú každého, kto zatúži prijať ich pomoc, či rady i cez časopis a tak sa spoločne s tisícami veriacich spájajú cez utrpenie a modlitby v Máriinom srdci.

Púť do Lúrd

Naviac sa môže stať účastníkom 5 000 km cesty vlakom lásky do Lúrd a späť. Spoločne na mieste zjavenia sa Panny Márie sestry Bernadete Sibirijskej vyprosovať milosti pre tých, ktorí nemohli ísť. Ďakovať tam i za dobrodincov, ktorí

pomohli RN a sú tam s pútnikmi v ich srdciach. Ani cesta vlakom sa nezdá byť ťažká, lebo o pacientov sa duchovne starajú kňazi, ani na chvíľu ich neopúšťajú sestry szatmárky, lekári, sestričky, obetaví dobrovoľníci, vlakvedúci a mnoho ďalších. Človek sa iba pozerá na trpiaceho suseda a požeňuje ho, pretože jeho utrpenie je oveľa väčšie, než si človek môže uvedomiť a menšie, než má on sám. Dôvera sestričky Bernadety, matky predstavenej, sr. Alice, sr. Alžbety i ostatných sestier pramení z dôvery k Panne Márie Lurdskej.

Na kolenách v jaskyni

Za noci ich môžete nájsť kľačať v nemom úžase priamo v Massabielskej jaskyni celé hodiny pohrúžené v tichom rozjímaní. Tam otvárajú komôrky svojich srdc Panne Márii, aby ich naplnili pre ďalšie chvíle obety k vozičkarom a chorým. Aby ich naplnili láskou Matky Syna Ježiša v tom tichu, kedy počuť iba spievajúci zázračný prameň a neďaleko pretekajúcu rieku Gáve. Popri sestrách na kolenách v jaskyni ďakujú po celé

noci veriaci celého sveta. Vozičkari aj chorí o barlách cez deň oslavujú Boha pri svätých omšiach, ktoré sa slúžia na mieste zjavenia. Niektorí z uzdravených tam barle odložili. A pred pár rokmi v Massabielskej jaskyni v neskorých nočných hodinách pri nás kľačal i otec kardinál Joseph Ratzinger, terajší Svätý Otec. So všetkými si rád podal ruky a pozdravil sa.

Uzdravenie

Iba Pán vie, koľko bolestí, radostí i utrpenia, odpustenia i neodpustenia prinášajú Lurdskej Panne Márii trpiaci. Všetko odovzdajú v dôvere Máriinej pomoci do liečivého prameňa, ktorý nazývajú slzami Panny Márie. Uzdravenie prichádza už vtedy, keď sa bezbranní pútnici pokojne usmievajú, sú plní radosti. Keď kňazovi i sestry krčovito stisnú ruku na znak poďakovania pri spiatocnej ceste. Keď tečie slza vďaka dieťaťu i dospelému, ktorý to nevie vypovedať. Ľudia odchádzajú domov posilnení s uzdravením duše i tela.

Sejme spoločne lásku

Nie všetci sa môžeme dostať do Lúrd. No ak si pozveme Máriu do srdca, je s nami všade. Sejme spoločne lásku vôkol seba svojim blíznym, deťom i rodičom. Nachádzajme ju v každodennej modlitbe, prijímaní Eucharistie a účasťou na svätej omši. Neodsudzujme a neposudzujme. Ďakujeme všetkým, ktorí majú s nami trpezlivosť. Ďakujeme a chváľme Boha za dar života, že ešte dnešný deň nám ho doprial. Máme ešte čas milovať svojim odpúšťaním, pokorou a obetou utrpenia za blíznym. Veď Boh je láska.

Lurdská Panna Mária, uzdravenie chorých, oroduj za nás.

Text a foto: Anka

U sestry Bernadety Pánčiovej

Naša redakcia spolu s novou dekanátnou horliteľkou, pani Aničkou Mikulovou z Veľkej Lehôtky, navštívila sestru Bernadetu Pánčovú, „slovenskú Matku Terezu“ z Rodiny Nepoškvrnenej vo Vrúcku. Sr. Bernadeta s úsmevom priznala, že než sme prišli, kľakla si do kaplnky a modlila sa: „Panna Mária, príďu za mnou na návštevu z Prievidze aj s mladým šoférom Milanom, požehnaj ich a ochráň, aby sa im nič nestalo.“

V útulnej prijímacej miestnosti Anička Mikulová informovala sr. Bernadetu: „V dekanáte máme šestnásť ružencových bratstiev, v nich 149 ruží. Službu dekanátnej horliteľky som prebrala po Jánovi Málíkovi vo veľmi dobrom stave, pretože on je skutočne veľký odborník. Veď má zásluhu na tom, že všetky bratstvá na podnet pána dekana Mons. Jána Bednára usporiadal, dal dokopy. Zo začiatku som sa všetkého obávala. Som rada, že mnoho členov patrí do Rodiny Nepoškvrnenej. Ďakujem Bohu, že mi dodáva silu pracovať podľa jeho vôle. Je to skutočne mnoho práce.“ Keď však prejavila p. Mikulová obavu, či to zvládne, dostala odpoveď od sestričky: „Svoju obavu nahradte dôverou k Panne Márii. Nech pôjdete kamkoľvek, noste pri sebe zelený škapuliar. Prihovorte sa najskôr matičke Márii a oslovte ju - Panna Mária, ty si tu vedúca, ty hovor skrze mňa, ja ti požičiavam svoj hlas. A keby ste vedeli ako nás ona počúva... A bude to robiť za vás Mária. Človek sa po čase čuduje, ako Panna Mária koná. Všetko vedie

potom za nás a keby sme mali vždy silnú vieru, zvlášť v týchto časoch, boli by sme prekvapení jej charitatívnou činnosťou. Boh si bude duše priťahovať i viesť cez Pannu Máriu.“

Sr. Bernadeta viackrát navštívila Prievidzu. V rozhovore nezabudla ani na našich mladých, za ktorých sa modlí. „Mládež celého sveta, ako aj prievidzská, je dielo Jána Pavla II. On rozumel mládeži, videl ako beží svet, že beží do rozpoltenia sa s Bohom. A preto svetu

žehnal, kadiaľ chodil. Najmä mládež požehnával a hovoril - Nechajte sa celí obliecť do Krista, do Kristovho Ducha, a svet bude krajší. - Na Svetových dňoch mládeže v Kolíne nad Rýnom si všetci nabrali ducha Jána Pavla II., pretože Benedikt XVI. ide v jeho šľapajach a priatelili sa spolu.“ Sr. Bernadeta verí, že raz aj prievidzská mládež nastúpi do Máriiných koľají: „Aby mládež našla Boha, musí najskôr nájsť Jeho mamu. Mladí by mali začať čistotou duše, lebo Pánom všetkého je Boh. Ak tomu mládež neverí, stráca sa, rozpolťuje na všetky strany. Aby naši mladí boli spokojní, musíme sa zjednotiť v jednom pokoj-

nom srdci a to je Božské Srdce. Kto chce žiť s Božským Srdcom, nech sa s ním spojí cez modlitbu. Bez modlitby niet spojenia s Bohom.“

Počas rozprávania povzbudila aj matky: „Ak sa syn či dcéra pýta mamy, prečo zas ide do kostola, môže mu pokojne povedať - Vieš, dieťa moje, prečo ja idem do kostola? Nie preto, že v tom čase nebudem doma nič robiť, že tam budem oddychovať. Idem tam preto, že pánom života je Boh, On mi ho dal, a ja sa mu idem poďakovať. Aj ty, keď niekomu ďakuješ, má ťa radšej, ako keď mu nadávaš. Boh sa s Tebou spája v pokoji. A pokoj je ovocie lásky. Ak začneš milovať Boha, tak ho budeš chcieť aj osláviť. A čím ho osláviš? Tým, že mu budeš ďakovať. Ako? Modlitbou. Nemusíš sa učiť spamäti rôzne modlitby. Stačí, ak povieš Bohu úprimné -Ďakujem!“

Sestra pripomenula, že február je mesiac chorých, preto sa náš dialóg upriamil aj na sv. Pátra Pia. Vieme o jeho živote, že veľa trpel, nosil stigmy a preto dobre rozumel chorým, trpiacim. Sestrička spomenula príhodu z jeho života: „Keď vyšiel ráno

z kostola, vždy povedal nejakú myšlienku. Z kostola vychádzal radostný. Túto radosť prenášal aj na ostatných, ktorí boli v kostole. Keď sa ho pýtali, ako sa môže usmievať, byť radostný vo svojom utrpení, povedal - Keď trpím, tak netrpím. Keď netrpím, tak nič netrpím. Aby som trpel a obetoval niečo pre Boha, musím niečo cítiť. Ja som radostný, lebo Pán mi dal tieto rany. Bez nich by som nikdy nebol šťastný. Čím väčšie rany, tým je väčšia moja radosť. A čím je väčšia moja radosť, tým viac som spojený s Bohom. A čo môže byť viac?-

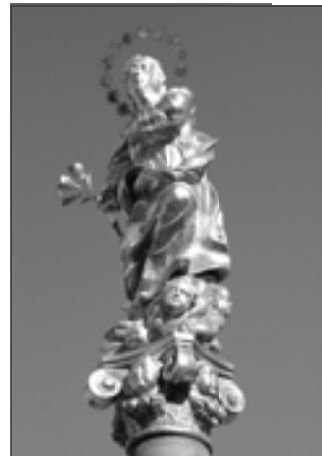
Na záver návštevy sme sa so sestričkami v kaplnke pomodlili svätý ruženec. Bol to pre nás pekný duchovný zážitok, za ktorý ďakujeme. Sr. Bernadeta, szatmárky i my sme sa potešili zo vzájomného stretnutia. Radosť mala aj naša rodáčka, sr. Luciana, ktorá pozdravuje čitateľov. Sestra Bernadeta posielala svoje pozdravy a osobitné prania všetkým čitateľom a členom Rodiny Nepoškvrnenej. Tešíme sa na ďalšie takéto milé stretnutia.

Text a foto: Anka G. Vavrová

Pre človeka dneška je modlitba ruženca veľkou pomocou. Prináša pokoj a sústredenosť. Náš život vovádza do Božích tajomstiev a Boha prináša do nášho života.

Ludia potrebujú Máriu! V nej totiž nachádzajú prístup k srdcu jej Syna, k jedinému miestu, kde môže nájsť pokoj náš nepokoj, kde možno nájsť silu v našich bolestiach, silu a stálosť v našich predsavzatiach žiť podľa hodnôt evanjelia.

Ján Pavol II.

Náboženská výchova v SŠ v šk. roku 2005/2006 vo farnosti Prievidza - mesto

P.č.	Stredná škola	1.ročník		2.ročník		Spolu NV	Spolu EV	Spolu % NV	Spolu % EV	Celkový počet
		NV	EV	NV	EV					
1.	Gymnázium VBN	69	115	84	126	153	241	38,8	61,2	394
2.	Obchodná akadémia	59	72	63	74	122	146	45,5	54,5	268
3.	ZŠŠ stavebná	69	102	83	106	152	208	42,2	57,8	360
4.	SOU - poľnohosp.	35	63	22	58	57	121	32,0	68,0	178
5.	ZŠŠ-hot. služieb	180	185	150	160	330	345	48,9	51,1	675
6.	8.roč. Gymnázium F. Hanáka	28	0	28	0	56	0	100,0	0,0	56
7.	8.roč. Gymnázium VBN	13	17	5	20	18	37	32,7	67,3	55
	Spolu NV/EV	453	554	435	544	888	1098	-	-	-
	NV / EV %	45,0	55,0	44,4	55,6	-	-	44,7	55,3	1986

Náboženská výchova v ZŠ v šk. roku 2005/2006 vo farnosti Prievidza - mesto

P.č.	Základná škola	1. roč.		2. roč.		3. roč.		4. roč.		5. roč.		6. roč.		7. roč.		8. roč.		9. roč.		Spolu	Spolu	%	
		NV	EV	NV	EV	NV	EV	NV	EV	NV	EV	NV	EV	NV	EV	NV	EV	NV	EV				NV+EV
1.	S.CH. I.	28	68	15	57	24	31	21	82	21	68	16	67	33	97	26	75	41	89	225	634	859	26,2
2.	S.CH. III.	10	27	14	29	16	26	14	36	17	67	33	92	25	75	25	95	39	82	193	529	722	26,7
3.	Rastislavova	40	36	50	28	30	42	41	58	42	56	54	73	64	69	65	83	73	40	459	485	944	48,6
4.	Marián-	12	21	17	21	13	20	14	14	15	14	17	24	30	33	68	35	38	26	224	208	432	51,9
5.	Energetikov	15	33	33	28	24	36	27	37	19	43	17	65	11	70	25	70	28	53	199	435	634	31,4
6.	Malonec-palská	29	23	31	20	32	31	32	30	24	32	31	45	53	44	38	47	56	37	326	309	635	51,3
7.	ZŠ Hanácka Schp.	56	0	46	0	49	0	45	0	43	0	28	0	37	0	29	0	35	0	368	0	368	100,0
8.	8.roč.gym Schp.									30	0	30	0	30	0	30	0	28	0	148	0	148	100,0
9.	Špec. ZŠ internátna	1	8	3	5	1	8	4	5	6	7	6	9	1	14	3	20	0	13	25	89	114	21,9
10.	8.roč.gym V.B.N.									7	22	0	30	0	30	2	28	13	17	22	127	149	14,8
	Spolu NV	191		209		189		198		224		232		284		311		351		2189			
	Spolu EV	216		188		194		262		309		405		432		453		357		2816			
	Celk.poč. žiakov																					5005	
	NV %	46,9		52,6		49,3		43,0		42,0		36,4		39,7		40,7		49,6		43,7			43,7

LITURGICKÉ OKIENKO

5. 2. – 5. nedeľa v období cez rok B

Č1 - Či nie je vojnou život človeka na zemi a jeho dni dňami nádenníka?

Jób 7, 1-4. 6-7

R - Chváľme Pána, on uzdravuje sklúčeným srdcom. Ž 147, 1-6

Č2 - Pre slabých som sa stal slabým, aby som získal slabých. 1 Kor 9, 16-19. 22-23

Ev - Len čo vyšli zo synagógy, vošiel s Jakubom a Jánom do Šimonovho a Ondrejovho domu. Šimonova testiná ležala v horúčke. Hneď mu povedali o nej. Pristúpil k nej, chytil ju za ruku a zdvihol. Horúčka ju opustila a ona ich obsluhovala. Mk 1, 29-39

12. 2. – 6. nedeľa v období cez rok B

Č1 - Je nečistý, bude bývať osve, bude sa zdržovať mimo tábora. Lv 13, 1-2. 45-46

R - Ty, Pane, si moje útočisko, zahŕň sa ma radosťou zo spásy. Ž 32, 1-11

Č2 - Či teda jete, či pijete, či čokoľvek iné robíte, všetko robte na Božiu slávu.

1Kor 10,31-11,1

Ev - Tu prišiel k nemu istý malomocný a na kolenách ho prosil: „Ak chceš, môžeš ma očistiť.“ Ježiš sa zľutoval nad ním, vystrel ruku, dotkol sa ho a povedal mu: „Chcem, buď čistý!“ Malomocnosť z neho hneď zmizlo a bol čistý. Mk 1, 40-45

19. 2. – 7. nedeľa v období cez rok B

Č1 - Ľud, ktorý som si utvoril, bude ohlasovať moju chválu.

Iz 43, 18-19. 21-22. 24b-25

R - Uzdrav ma, Pane, zhrešil som proti tebe.

Ž 41, 2-14

Č2 - On nás označil svojou pečatou a vložil nám do srdca zárodok Ducha.

2Kor 1, 18-22

Ev - Tu prišli k nemu s ochrnutým človekom...

Keď Ježiš videl ich vieru, povedal ochrnutému: „Synu, odpúšťajú sa ti hriechy.“ sedeli tam aj niektorí zákonníci a v srdci uvažovali: „Čo to tento hovorí? Rúha sa! Kto môže okrem Boha odpúšťať hriechy?“

„...Ale aby ste vedeli, že Syn človeka má na zemi moc odpúšťať hriechy“ - povedal ochrnutému: „Hovorím ti: Vstaň, vezmi si lôžko a choď domov!“ A on vstal, hneď si vzal lôžko a pred očami všetkých odišiel. Mk 2, 1-12.

26. 2. – 8. nedeľa v období cez rok B

Č1 - Zasnúbim si ťa za vernosť, takže poznáš Pána. Oz 2, 16b. 17b. 21-22

R - Milostivý a milosrdný je Pán.

Ž 103, 1-13

Č2 - On nás urobil súcich za služobníkov Novej zmluvy. 2Kor 3, 1b-6

Ev - Jánovi učeníci a farizeji sa postili. Prišli k nemu a pýtali sa: „Prečo sa Jánovi učeníci a učeníci farizejov postia, a tvoji učeníci sa nepostia?“ Ježiš im povedal: „Vari sa môžu svadobní hostia postiť, kým ženích je s nimi? Dokiaľ majú medzi sebou ženicha, nemôžu sa postiť.“ Mk 2, 18-22

A. Karaková

Každú stredu, okrem prvopiatkového týždňa, je k dispozícii tým, ktorí potrebujú poradiť alebo pomôcť v duchovnom živote

DUCHOVNÁ PORADŇA

**Poradňu vedie dp. kaplán Mgr. MICHAL MASNÝ.
V čase od 15:30 hod. do 17:30 hod.**

Stretnutie s kňazom v poradni je určené pre všetky vekové kategórie. Prichádzajú sem mladí, stredná generácia i tí skôr narodení.

Možnosť poradiť sa ocenia všetci, ktorí sa chcú hlbšie pripraviť k sviatosti zmierenia, či sa chcú vrátiť k sviatostnému životu po dlhšej dobe. Je vhodná aj tým, ktorí sú na ceste hlbšieho života s Bohom a chcú rásť ďalej. Nieкто si nevie možno poradiť s vieroučnými faktami a potrebuje pomoc...

Možnosť využitia duchovnej poradne je určite oveľa viac. Pozývame vás preto do duchovnej poradne do priestorov Centra pre rodinu na Námestí slobody 21.

Mária Melicherčíková, koordinátorka CPR

Stretnutie dekanátnych horliteľov Banskobystrickej diecézy a Bratislavsko-trnavskej arcidiecézy vo Zvolene

Stretnutie viedol páter Šimon Tyrol, promótor ružencových bratstiev na Slovensku. Nie všetky dekanáty mali svoje zástupcov. Boli sme pätnásť. Určite sa na nižšej účasti podpísalo aj počasie a zľadovatené neutržiavané cesty. Na začiatku sme sa pomodlili rozjímavý radostný ruženec.

Každý dekanátny horliteľ porozprával o ťažkostiach v ružencových bratstvách. Preberali sa otázky finančné a čo je najsmutnejšie, niektorí sa sťažovali aj na neochotu, či nepochopenie kňazov v dekanátoch. Viacerí dekanátni horlители sú si vedomí zodpovednosti v prístupe k povinnostiam, vyplývajúcich z funkcie. Prisľúbili, že budú práci s bratstvami venovať viac času. Páter Tyrol nás okrem iného informoval o novom, tak dlho požadovanom knižnom titule „Svätý ruženec“. Už je v tlači a má formát ako Jednotný katolícky spevník. Bude obsahovať všetky štyri ružence a rôzne modlitby, napríklad aj litanie k Panne Márii ružencovej.

Naše stretnutie sme ukončili svätou omšou a krátkou adoráciou pred Najsvätejšou Sviatosťou Oltárnou, po ktorej sme sa modlili litanie k Panne Márii Ružencovej a tiež Korunku Božieho milosrdenstva. Ďakujeme za milé stretnutie, po ktorom sme ešte diskutovali pri krátkom agapé.

Anna Mikulová,
dekanátna horliteľka

FARSKÁ KRONIKA OD 1. 1. 2006 DO 25. 1. 2006*Do farského spoločenstva sme sviatosťou krstu prijali*

Adrián Lauko
Matej Slaviček
Matej Kňaze
Katarína Kurbelová

Peter Kohút
Juraj Nedeliak
Michal Vrábek

S kresťanskou nádejou na stretnutie vo večnosti sme sa rozlúčili so zomrelými:

Jozef Šmida 82r.
Božena Karpišová 71r.
Emil Klinga 57r.
Cecília Maďaričová 82 r.
Štefan Chudý 65r.
Emil Batora 55 r.
Gabriela Ziglerová 72 r.
Mária Grešnerová 84r.
Anna Ciffrová 62r.

Matilda Rajnohová 85 r.
Róbert Ciglán 14r.
Mária Grolmusová 93r.
Brigita Sedláková 78r.
Irena Gašpariková 77r.
Ján Obžera 85r.
Peter Tokár 30r.
Anna Sulovská 77r.

Odpochínutie večné daj duším, Pane ...

16. februára si pri sv. omši pripomenieme 1. výročie úmrtia nášho otca a manžela

Karola Czvingera.*„Pane, prosíme Ťa, osláv sa v jeho duši a prijmi ju k sebe.“*

Spomína rodina Czvingerová

20. februára si pripomenieme 30. výročie úmrtia nášho otecka, starkého a prastarkého

Františka Melišku.

Kto ste ho poznali, venujte mu tichú spomienku v modlitbe.

Syn Ladislav, dcéry Emília a Mária s rodinami.

Foto: titulná, str. 7, 19 M. Melicherčíková, str. 9 a 19 Ing. T. Nedeliak, str. 13 p. Grešner, str. 19 archív skautov

BARTOLOMEJ — časopis prievidskej farnosti s cirkevným schválením BÚ v B.B. č. 1127/98Vydáva: Rímskokatolícky farský úrad v Prievidzi. www.farapd.sk e - mail: bartolomej@farapd.skVychádza raz mesačne. Adresa: **Redakcia Bartolomej, Mariánska 4, 971 01 Prievidza**, t. č.: 046 / 542 28 01.

Teologický poradca: Mons. Ján Bednár, dekan.

Zodpovedná redaktorka a grafické spracovanie: Mária Melicherčíková, e - mail: mariamm@pobox.sk.

Redaktori: A. Gálová, B. Svítok, J. Balážová, MUDr. V. Rumanová, A. Karaková, Alojz a Karol Vlčkovci, M. Melicherčíková ml., Náklady na tlač: cca 8,- Sk.

Tlač: **PATRIA I, spol. s. r. o. Prievidza**. Tlač registrovaná Okresným úradom v Prievidzi pod č. MT 1/1994.

Redakcia si vyhradzuje právo výberu a úpravy príspevkov. Nevyžiadané rukopisy nevraciam.

Rok v Diecéznom pastoračnom Centre pre rodinu

V detskej izbe sa hrali deti

V PC učebni sa vzdelávalo

**Dobrotivý Bože,
ďakujeme ti!**

Zavítala k nám i vzácna návšteva

S deťmi sme v lete „táborovali“

Oslavovali sme Deň rodiny

Dobří ľudia nám pomáhajú

Napríklad ty

modlitby pre mladých

Milý Bože!

Už dlho som sa nemodlil,
lebo som to považoval za poveru alebo za detskú riekanku.
Taktiež neviem, prečo to robím práve teraz,
a tiež, či je to vôbec správne,
že sa modlím a ako sa modlím.
Tak veľa vecí mi leží na srdci
a nechcem to povedať nikomu inému okrem teba.
Možno ma poznáš lepšie ako ja seba samého.
Často si myslím, že ma nikto nechápe správne.
A niekedy som hádankou sám pre seba.
Milý Bože, nemohol by si mi ukázať cestu?
Cestu, ktorá ma dovedie k tebe a ku mne samému.
Nemohol by si mi stále otvárať ústa,
aby som si veril a rozprával sa s tebou úprimne a slobodne?
Nemôžeš mi dodať odvahy,
aby som bol taký, aký naozaj chcem byť?
Kto, ak nie ty, by mi mal rozumieť?

V týchto dňoch vyšiel vo vydavateľstve Lúč preklad knihy od Guido Erbicha

napríklad ty.

Kniha je príjemným čítaním, obrazový sprievod výborným doplnením textov a spolu vytvárajú modlitebno meditatívny celok, obsiahnutý v siedmych častiach. Žalmy, modlitby, texty úvah či príbehov a krátke životopisy sú určené hlavne mladým čitateľom, ale s radosťou knihu berú do rúk aj skôr narodení. Prevedenie knihy sa priam ponúka ako dar pre blízkych.